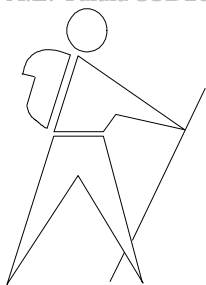

A.E. Talaia SSD20151108_301

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

MUNTANYES DE PRADES

Etap 1: PRADES – TOSSAL DE LA BALTASANA COLL DE LES RAONS – COLL DE SERAFÍ ERMITA DE L'ABELLERA – PRADES

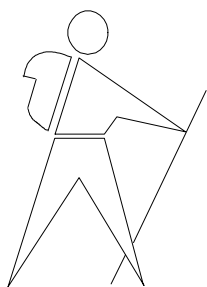
8 de novembre de 2015

HORARI PREVIST

Sortida de la Plaça de l'Estació de Vilanova i la Geltrú.	7 h
Prades. Esmorzar.	8 h 45 min
Inici de l'etapa.	9 h 15 min
Coll del Bosc. Reagrupament.	10 h
	10 h 10 min
Tossal de la Baltassana. (10 minuts al cim)	
Coves del Pere. Reagrupament.	10 h 55 min
	11 h 05 min
Coll del Serafí. Reagrupament.	12 h 05 min
	12 h 15 min
Ermita de l'Abellera. Reagrupament.	12 h 55 min
	13 h 15 min
Prades. Dinar.	13 h 45 min
Sortida cap a Vilanova.	17 h
Vilanova i la Geltrú.	18 h 45 min

Notes.-

- ** Esmorzarem a Prades, al Cafè del Ball. Dinarem a Prades, cadascú pel seu compte.
- ** Tingueu en compte que l'organització sempre **pot modificar aquesta previsió** d'horari en funció de com es vagi desenvolupant l'etapa (Condicions meteorològiques, retards o avançaments imprevistos, etc).
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i **mantingueu sempre contacte visual** amb els que us segueixen; si cal espereu-vos. Intenteu seguir els horaris previstos, és a dir, no correu ni aneu massa lents! (**Penseu que aneu en grup**).
- ** **Atenció:** Per a qualsevol comunicació amb la Secció el dissabte abans de l'excursió o el mateix diumenge (mitja hora abans de la sortida) **utilitzeu només** el telèfon 687 04 39 76 (Agustí Poch).
- ** Els vocals coordinadors d'aquesta sortida són Joan Andreu i Isidre Poch. En tot moment cal respectar les seves indicacions.

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

MUNTANYES DE PRADES

Etapla 1: PRADES – TOSSAL DE LA BALTASANA **COLL DE LES RAONS – COLL DE SERAFÍ** **ERMITA DE L'ABELLERA – PRADES**

8 de novembre de 2015

DESCRIPCIÓ DE L'ETAPA

Començarem l'etapa a la plaça Major de Prades i seguint el GR-171 pujarem fins arribar gairebé al Coll del Bosc situat al peu del Tossal de la Baltasana. Tot i que el GR no passa per aquest coll ens hi aproparem per poder gaudir de la magnífica panoràmica (si el dia és clar) que se'ns ofereix des d'aquell punt.

Pel Coll del Bosc hi passa el *Camí Natural de les Muntanyes de Prades* que forma part de la xarxa de Camins Naturals del *Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente*. Aquest *Camí Natural* no puja directament al Tossal de la Baltasana des del Coll del Bosc tal com fa el GR sinó que el voreja i fa l'ascensió per l'altre vessant. Després del reagrupament que farem al Coll del Bosc retornarem al GR i pujarem al cim del Tossal de la Baltasana (1.200 m) punt culminant de l'etapa d'avui. Allà retrobarem el *Camí Natural* i ja no el deixarem fins arribar a Prades.

Poc després de baixar del Tossal de la Baltasana deixarem el GR-171 per seguir el *Camí Natural* que ens portarà a les Coves del Pere. Més endavant retbarem el GR-171 i plegats anirem fins al Coll de les Raons on el deixarem definitivament. En aquest coll enllaçarem amb la *Ruta del Brogit de la Vall* que seguirem conjuntament amb el *Camí Natural* fins arribar a l'Ermita de l'Abellera. A l'Ermita de l'Abellera deixarem la *Ruta del Brogit de la Vall* i seguint el *Camí Natural* arribarem a Prades on finalitzarem l'etapa.

Horari	Distància (km)	
Parcial	Total	
0:00	0:00	0,000

Comencem l'etapa d'avui a la plaça Major de Prades, al costat de la font renaixentista, davant de l'església de Santa Maria (950 m). Sortim de la plaça pel portal que hi ha al costat de l'església desembocant així a la plaça de Sant Roc; a la dreta queda la Creu del Portal.

Hem d'anar cap a l'esquerra per la carretera T-700 que va cap a Vilanova de Prades. A l'esquerra

queda la plaça Mossèn Josep Benet on hi ha un plafó explicatiu; des d'aquest punt hi ha una bona vista del campanar de Santa Maria. Baixem lleugerament.

Més endavant, a la dreta, queda l'entrada al parc de la Font d'en Grau.

0:03 0:03 0,270

Arribem en una cruïlla; ací hem de deixar la carretera i anar cap a la dreta pel carrer dels Colomers (945 m). Just al començament del carrer, a l'esquerra, deixem un camí que puja; és el camí de les Forquetes. En aquest punt hi ha un pal indicador del GR-171 que seguirem fins al coll de les Raons.

A l'esquerra hi ha una bàscula per a camions i tractors i més enllà una zona d'aparcament. El carrer, cimentat, va pujant per entremig de xalets. En acabar-se la zona edificada, a la dreta, hi veiem un camp d'avellaners i a l'esquerra un bosquet d'alzines. A la vorera hi tenim bancs.

0:06 0:09 0,720

Atenció. Hem de deixar el carrer dels Colomers, que ací passa a dir-se de Pau Casals, per anar cap a l'esquerra per un camí; a l'enforcall hi ha un pal indicador del Coll del Bosc (973 m). Al xamfrà, a la dreta, hi ha un xalet.

Al cap de pocs metres deixem un camí a la dreta que va per entremig de xalets i poc després en deixem un a l'esquerra. Pugem vorejant els xalets que tenim a la dreta. En el bosquet de l'esquerra, d'alzines, comencem a veure-hi també els castanyers que ens acompanyaran durant bona part del recorregut.

0:02 0:11

Deixem un camí que va cap a l'esquerra planejant i seguim pujant ara per un tram cimentat.

Atenció. Una mica abans d'arribar a la tanca d'una propietat hem d'anar cap a l'esquerra seguint un senderol que puja per entremig del bosc. Cal parar atenció a seguir la traça del senderol, que a voltes queda força desdibuixada, perquè per aquesta zona no hi ha senyals del GR.

0:04 0:15

Passem pel costat d'una zona desbrossada i d'una bassa que ens queden a l'esquerra; seguim pujant per dins del bosc. Més endavant, en unes roques, veurem unes marques del GR.

0:05 0:20

Trobem un pal indicador del Coll del Bosc; el bosc s'esclarissa. Seguim pujant.

0:04 0:24

Finalitza la pujada. Baixem lleugerament i desemboquem en un camí; l'hem de seguir cap a la dreta. Planegem per entremig de pins i castanyers.

0:04 0:28 1,620

A la dreta deixem un camí que baixa vers la Bassa de la Font de la Salut (1.057 m); a l'enforcall hi ha un pal indicador del Coll del Bosc. Pugem lleugerament i planegem.

0:04 0:32 1,910

Arribem al coll de la Foguina (1.081 m) on hi ha un plafó explicatiu de la *Rourera del roure reboll*.
Planejem.

0:03 0:35

A l'esquerra deixem un camí que surt planejant. Pugem lleugerament.

0:03 0:38

Per la dreta se'ns uneix un camí que baixa del Pinar de Casals. Més endavant baixem lleugerament.

0:04 0:42 2,520

Atenció. Hem de deixar el camí que segueix cap al Coll del Bosc i continuar per un senderol que s'enfila cap a la dreta (1.190 m). A l'enforcall hi ha un pal indicador del Tossal de la Baltasana.

Nota.- En aquest punt deixarem momentàniament el GR-171 per continuar vers el Coll del Bosc que és a tocar (~ 100 m). Al Coll del Bosc hi ha una cruïlla de camins i un gran dipòsit. Des del coll, la panoràmica sobre la vall del Monestir de Poblet, en primer terme, la Conca de Barberà i la serralada dels Pirineus al fons, és immillorable (si el dia és clar). Per ací passa el Camí Natural de les Muntanyes de Prades que puja del Coll de l'Arena, per on passa la carretera T-700, i que voreja el Tossal de la Baltasana pel seu vessant nord.

Tornem enrere per retrobar el senderol que puja cap al Tossal de la Baltassana. Pugem amb fort pendent seguint a trams el curs d'un reguerot.

0:07 0:49

El senderol fa un marcat revolt cap a l'esquerra; una mica més endavant hem de vorejar un arbre que s'ha inclinat sobre el camí.

0:08 0:57 3,020

Arribem al cim del Tossal de la Baltasana on hi ha un vèrtex geodèsic i una taula de pedra amb la senyalització direccional col·locada pel Centre de Lectura de Reus (1.201 m). També hi ha unes antenes de telecomunicacions.

Baixem per l'altre vessant per un camí ben arranjat; per ací puja el Camí Natural.

0:04 1:01

El camí fa un doble revolt esquerra – dreta molt marcat i baixa per un tram amb el sòl cimentat.

0:04 1:05 3,510

Després de passar una tanca de cable desemboquem en un camí transversal (1.146 m); ací enllacem amb el Camí Natural que ve del Coll del Bosc. A l'enforcall hi ha un pal indicador del Camí Natural i un altre de la Ruta 3 al voltant de Prades. El GR-171 va cap a la dreta, conjuntament amb el Camí Natural, en direcció a les Coves del Pere i la Roca del Gríngol.

0:03 1:08 3,740

Atenció. Arribem en una cruïlla (1.151 m); ací hem de deixar el GR-171 que segueix en la mateixa direcció que portàvem i hem d'anar cap a la dreta seguint el Camí Natural en direcció a les Coves del Pere i la Roca del Gríngol. Planegem per entremig d'un bosc amb pins i roures.

Nota.- El GR-171 voreja la Moleta i la Roca del Gríngol per la banda nord passant pels Plans del Mas d'en Pagès. Nosaltres seguim el Camí Natural, que voreja aquests dos turons per la banda sud, per anar a visitar les Coves del Pere. Més endavant retrobarem el GR.

0:05 1:13

Després de deixar un petit pal de senyalització a l'esquerra i quan el camí comença a fer un revolt cap a la dreta hem de deixar-lo i anar cap a l'esquerra per un senderol.

0:01 1:14 4,145

Arribem en una esplanada (1.164 m). Uns metres més enllà, a l'esquerra, podem veure-hi les Coves del Pere.

Per continuar hem d'anar cap a la dreta i baixar pel costat d'un petit pal de senyalització. Uns metres més endavant desemboquem en el camí que seguíem abans de deixar-lo per anar a veure les coves; el seguim cap a l'esquerra.

0:02 1:16

A l'esquerra hi ha un pal indicador de les Coves del Pere. Des d'aquest punt surt un senderol que també hi accedeix. Baixem lleugerament i planegem.

0:04 1:20 4,475

El camí fa un marcat revolt cap a la dreta (1.150 m). Al bell mig del revolt deixem un camí no massa fressat que puja cap a l'esquerra pel costat d'un pal de senyalització; el Camí Natural segueix aquest camí per anar vers la Roca del Gríngol però nosaltres seguirem endavant pel camí més fressat. Baixem.

0:03 1:23 4,745

A la dreta deixem l'entrada al mas del Violinista.

0:01 1:24 4,790

Arribem en una cruïlla on hi ha un pal de senyalització (1.135 m). Hem de rebutjar la branca de la dreta que baixa i continuar per la de l'esquerra que puja lleugerament.

0:02 1:26 4,930

Deixem un trencall a la dreta i girem cap a l'esquerra (1.140 m).

0:03 1:29

A l'esquerra, a un nivell més elevat, podem veure-hi les restes del Mas de l'Espasa. A l'esquerra també hi ha la característica Roca del Gríngol que de des d'ací no és visible perquè queda tapada per la vegetació; més endavant si que la veurem.

0:03 1:32 5,450

Enllacem amb el camí per on ve el GR-171 per l'esquerra (1.145 m); ací hi ha un pal indicador. Hem de seguir aquest camí cap a la dreta baixant lleugerament; a la dreta podem veure-hi, ran de terra, el brocal d'un pou i també un trencall que baixa. Més enllà deixem una esplanada a la dreta.

0:04 1:36

Deixem un trencall a l'esquerra.

0:01 1:37 5,735

A la dreta deixem un camí que va vers una bassa propera (1.131 m). Ara anem per un espai obert; a l'esquerra tenim una gran panoràmica.

0:03 1:40

Per l'esquerra se'ns uneix el camí que anava paral·lel al nostre pel camp del costat.

0:03 1:43 6,230

Arribem al Coll de les Raons on hi ha una cruïlla de camins (1.128 m); a l'enforcall hi ha pals indicadors. En aquest punt deixem el GR-171 que continua, conjuntament amb una derivació del Camí Natural, per la branca de l'esquerra vers el Coll de la Font del Dinerall, que és a tocar, la Mola d'Estats i els Cogullons. Nosaltres hem d'anar cap a la dreta seguint el Camí Natural en direcció a l'Ermita de l'Abellera i Prades; baixem.

Ací enllacem amb la *Ruta del Brogit de la Vall* que en sentit horari ve de l'Abellera i segueix vers la Mola d'Estats i els Cogullons; avui el seguirem en sentit antihorari cap a l'Abellera. Cal dir que en aquest tram no trobarem una senyalització específica del Brogit; haurem de tenir en compte la del Camí Natural.

A la dreta, allunyada, es veu la singular Roca del Gringol. Més endavant entrem al bosc i el camí es transforma en senderol; més endavant comença a **baixar fort amb el sòl molt pedregós**.

0:05 1:48

Fem un marcat revolt cap a l'esquerra; en aquest punt hi ha un pal indicador petit.

0:03 1:51

El senderol entra en el llit d'un dels torrents de la capçalera del Barranc de les Marfanyes, el segueix uns metres i en surt anant cap a la dreta.

0:02 1:53 6,795

Arribem al costat de la Font de les Marfanyes (que no raja) situada en el llit d'un altre petit torrent (1.065 m); la deixem a la dreta i travessem el torrent. A l'esquerra hi ha una petita presa per recollir l'aigua del torrent. Seguim endavant per un camí que segueix paral·lel a la capçalera del Barranc de les Marfanyes.

El llit del barranc cada vegada queda més enfonsat; el camí segueix per damunt de la conducció d'aigües que ve de la font. Passem per entremig d'unes roques i pel costat d'una barana de fusta; en aquest tram del camí veurem més baranes com aquesta. Trobem una fita de fusta que senyala el punt quilomètric 6 del Camí Natural. Al fons de la vall veiem Capafons.

0:13 2:06 7,815

El camí fa un marcat revolt cap a la dreta (1.053 m). Ací deixem un trencall que baixa cap a l'esquerra i poc després un que puja cap a la dreta; als enforcall hi ha petits pals indicadors. Baixem lleugerament.

0:03 2:09

Passem per la fita quilomètrica 5 del Camí Natural. Pugem.

0:04 2:13 8,340

Arribem al coll del Serafí on hi ha un gran dipòsit i un pal indicador (1.053 m). Voregem el dipòsit deixant-lo a la dreta i deixant, també a la dreta, el Camí Vell de Montblanc que baixa. Planegem.

0:04 2:17

Per la dreta se'ns uneix un camí; a l'enforcall hi ha un pal indicador. Baixem lleugerament; poc després deixem un senderol a la dreta.

0:06 2:23

Passem per la fita quilomètrica 4 i baixem per entremig de castanyers fent un doble revolt esquerra - dreta.

0:09 2:32 9,810

Poc després de passar la fita quilomètrica 3 deixem a la dreta les restes del mas Pocurull (992 m). Per aquesta zona, a la dreta, entremig del bosc, es poden veure restes dels marges que delimitaven els bancals.

0:07 2:39

Per l'esquerra se'ns obre la panoràmica sobre la vall del riu del Barral; podem veure-hi La Febró i més lluny, cap a l'esquerra, Mont-ral. A la dreta tenim uns impressionants cingles de pedra sorrenca; són el contraforts de la Roca dels Corbs.

Travessem un petit torrent tributari del barranc dels Rebollans i pugem lleugerament per baixar tot seguit.

0:03 2:42 10,625

S'acaba el camí (973 m); hem de baixar per una graonada i seguir per un senderol. A la dreta queda una mena de taula de pedra. Anem per entremig d'un bosc d'alzines.

0:05 2:47

Trobem la fita quilomètrica 2. Seguim per dins del bosc.

0:05 2:52

Passem ran dels cingles que tenim a la dreta.

0:01 2:53

Pugem per unes escales i trobem un pal indicador; hem d'anar cap a la dreta pel costat d'una barana de fusta.

0:01 2:54 11,180

A la dreta queda l'entrada al recinte de l'ermita de l'Abellera (997 m); hem de seguir cap a l'esquerra pujant per unes escales. Més endavant, a la dreta, a un nivell més elevat, hi ha una zona de picnic.

Travessem una pista asfaltada i una esplanada; ací hi ha un plafó explicatiu. Seguim pel camí que surt per l'altra banda de l'esplanada; a l'esquerra també hi ha una zona de picnic amb taules.

0:02 2:56

D'acord amb la indicació d'un pal de senyalització hem de pujar cap a la dreta per unes escales de fusta i seguir per un senderol que va per entremig de la pista asfaltada, que ens queda a la dreta a un nivell més elevat, i el camí que hem deixat, que ens queda a l'esquerra. Anem pel Camí Vell de l'Abellera.

0:04 3:00 11,535

Travessem el camí que ve per l'esquerra i ens dirigim vers la petita capella de Sant Roc que veiem a tocar (1.018 m). Deixem la capella a l'esquerra i seguim endavant per un senderol que baixa paral·lel a la pista asfaltada que ara queda a un nivell inferior. Baixem.

0:05 3:05

Travessem la pista asfaltada i seguim baixant per l'altra banda per una graonada (1.005 m).

0:03 3:08

El senderol fa un doble revolt dreta – esquerra; en aquest tram el sòl està empedrat. Passem el punt quilomètric 1.

0:04 3:12 12,145

Desemboquen en un camí; a l'enforcall hi ha un pal indicador (954 m). El seguim cap a l'esquerra; a la dreta hi ha un cap d'avellaners.

0:02 3:14

Girem cap a la dreta per tal de travessar el barranc de les Comes. Més endavant girem cap a l'esquerra.

0:02 3:16 12,390

Desemboquen en un camí; el seguim cap a l'esquerra (951 m). Ací també hi ha un pal indicador. Una mica més endavant el camí gira cap a la dreta.

0:02 3:18

Voregen el recinte de la petita capella de Sant Antoni deixant-lo a l'esquerra; girem cap a l'esquerra.

0:03 3:21

Passem per davant del Col·legi Serra de Prades; ací hi ha un plafó explicatiu del Camí Natural. Entrem al nucli de Prades i trobem una bifurcació de carrers; hem d'anar pel carrer Sant Roc que és el de la dreta.

0:02 3:23 12,965

Arribem a la plaça de Sant Roc on finalitzen l'etapa d'avui (951 m).

Equip de preparació (22/10/2015): Joan Andreu, Agustí Poch, Isidre Poch

PRADES

El municipi de Prades està situat al centre de les muntanyes del seu nom en un extrem de la comarca del Baix Camp entre el Priorat, la Conca de Barberà i l'Alt Camp. El seu terme ocupa una extensió de 33,10 km² i limita amb els de la Febró (sud) i Capafonts (est) de la mateixa comarca, Mont-ral (est) de l'Alt Camp, Vimbodí (nord-est) i Vilanova de Prades (nord-oest) de la Conca de Barberà i Cornudella (oest i sud-oest) del Priorat.

El nus orogràfic de les muntanyes de Prades ocupa pràcticament tot el terme, el qual és, doncs, molt esquerp, entre els 900 i 1.000 metres d'altitud. Al sud de la vila hi ha el coll de Prades (947 m), que

és el punt d'unió de les dues branques en què es troba subdividit el conjunt muntanyós. En l'alineació sud-occidental es destaquen la Gritella (1.098 m), al límit amb Cornudella (Priorat), i el pic de Cantacorbs, ja fora de la comarca, mentre que a l'alineació nord-oriental hi ha el punt culminant del massís al tossal de la Baltassana (1.201 m), flanquejat a l'est per la mola d'Estat (1.135 m) i al nord pel puig de Sales (1.043 m), tots al límit amb la Conca de Barberà.

L'amfiteatre que formen les muntanyes de Prades al voltant de la vila és drenat pels barrancs de la Font, de Tillans, dels Rossinyols, de Rius, que afluïxen per la dreta al riu de Prades, capçalera del riu de Montsant, afluent del de Siurana per l'esquerra. Igualment hi té capçalera, al vessant septentrional, el Francolí, ja dins de la comarca de la Conca de Barberà.

El 75% de l'extensió del terme no s'aprofita per a l'agricultura i es dedica al pasturatge o a la garriga i els boscs de pins, roures i alzines. Pràcticament la meitat de les terres de conreu es dedica a cereals i patates i l'altra a avellaners, ametllers i castanyers. L'agricultura subsisteix i el poble ha pres empenya com a lloc de segona residència però en canvi la ramaderia pràcticament ha desaparegut i això que era de gran importància la fira de tres dies que es feia per Sant Bartomeu.

Se suposa que els àrabs hi edificaren un castell, que fou especialment fortificat vers el 1090 a causa de l'avanç de Ramon Berenguer III pel Penedès i el Gaià, i que es conquerí abans del 1153, quan totes les muntanyes de Prades estaven ja en poder dels comtes catalans. La carta de població atorgada per Ramon Berenguer IV és del 1159 i en ella es cedia als habitants del lloc de *Pratis* el terreny per construir les cases i les terres de conreu, la lliure utilització i possessió dels prats i boscs de tota la muntanya de Siurana, i els drets damunt l'església i la ferreria. Cap al 1170 els sarraïns que havien restat a les muntanyes de Prades i Siurana es revoltaren i foren expulsats del territori per Ramon Berenguer IV.

Aviat Prades prengué relleu i prova d'això és la cita que es fa del seu mercat el 1200 esmentant-se la *mesuram de Pratis*; amb el temps s'arribaren a fer quatre fires de bestiar a l'any. Prades contribuï a l'expedició de Jaume I a Mallorca amb homes i cavalls i vint donzelles del poble foren cridades pel rei per al repoblament de València. El mateix Jaume I cedí, el 1221, la vila i rendes a la seva primera muller. Pel mateix temps el rei i l'arquebisbe Aspàreg de la Barca encarregaven al prior de Scala

Dei la predicació per les muntanyes de Prades contra el catarisme que s'hi havia estès, motiu pel qual li cediren delmes i senyories per crear el priorat de la cartoixa. El 1262, Pericó de Batzemig i la seva muller, acusats d'heretgia, fugiren i els seus béns foren cedits al priorat.

Durant la Primera Guerra Carlina Prades fou el quarter general del carlí Tristany i en ser ocupada pel general Gurrea, fou lliurada al saqueig i incendiada i tots els seus defensors afusellats després d'haver-los fet cavar la pròpia fossa. En la Tercera Guerra Carlina un dels caps de més anomenada fou el Nen de Prades, un adolescent que es deia Balcells, amb una gran intuïció estratègica, que sense saber de lletra formà una partida al davant de la qual morí als vint anys.

La vila de Prades és al centre de l'altiplà del cim de les muntanyes, a 950 metres d'altitud, perfectament comunicada amb camins, d'origen medieval, amb tots els pobles de la rodalia. La seva plaça porxada, mostra de l'antiga esplendor, és d'una gran bellesa i té gran anomenada, sobretot la font esfèrica de caire renaixentista, reproduïda al Poble Espanyol de Barcelona. De les seves antigues fortificacions resten només alguns trossos de muralla, basaments de torres i dos notables portals adovellats; del castell de Prades sols resta el record i algun vestigi de la seva església romànica.

És important l'església parroquial de Santa Maria, d'una gran nau, de transició del romànic, al qual pertany la porta lateral, al gòtic, amb elements renaixentistes, com la façana principal; l'absis és sisavat i té angles reforçats per contraforts. Davant la porta lateral que s'obre vora el portal de la muralla hi ha una creu de terme possiblement del segle XIII.

Els edificis són de pedra vermella triàsica, la dita pedra esmoladora. Això ha fet que Prades sigui coneguda com la *Vila Vermella*.

L'ermita de la Mare de Déu de l'Abellera, a dos quilòmetres a llevant del poble, s'alça en una cinglera a 1.020 m d'altitud aprofitant una bauma on abans de la seva edificació havien viscut eremites entre altres Bernat Boïl, fill de Prades i primer llegat apostòlic a Amèrica el 1493, que el 1484 havia volgut fundar un monestir benedictí i que morí essent abat de Cuixà.

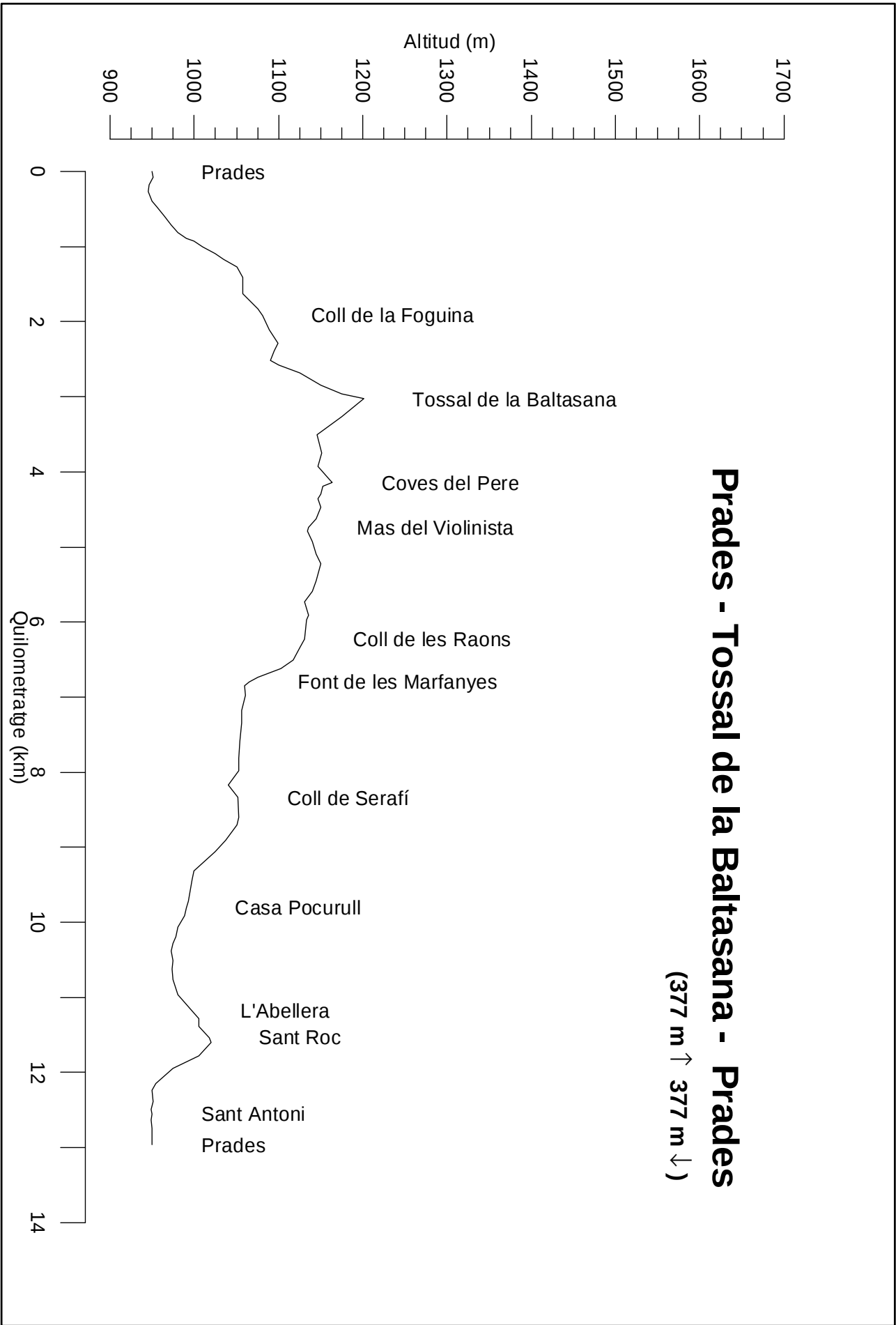
Segons la tradició la imatge de la Verge fou trobada per un pastor entre les branques d'una alzina voltada de ruscs, quan anava a cercar mel. Sembla que l'ermita primitiva era força antiga i la tradició vol que s'hi hagués retirat la reina Margarida. L'edifici actual, d'una sola nau, fou construït cap al 1570 i fou beneït pel rector el 1574; el 1578 s'hi afegí el campanar i a l'inici del segle XVIII s'hi feren múltiples reformes.

La imatge fou destruïda el 1936 i es reproduí en marbre de Sarrià el 1940. Segons Amades la devoció, molt arrelada, amb romeries i amb ball de coques de mel, provindria de l'antic culte a una divinitat agrícola local. Vora l'ermita brollava una font que tenia fama de miraculosa i que s'estroncà a principis de segle passat; també hi ha un pedró d'homenatge a Melcior Font, que el 1925 va escriure els goigs de la Verge. En el camí de Prades a l'Abellera s'alça la petita ermita de Sant Roc, de molta menys anomenada.

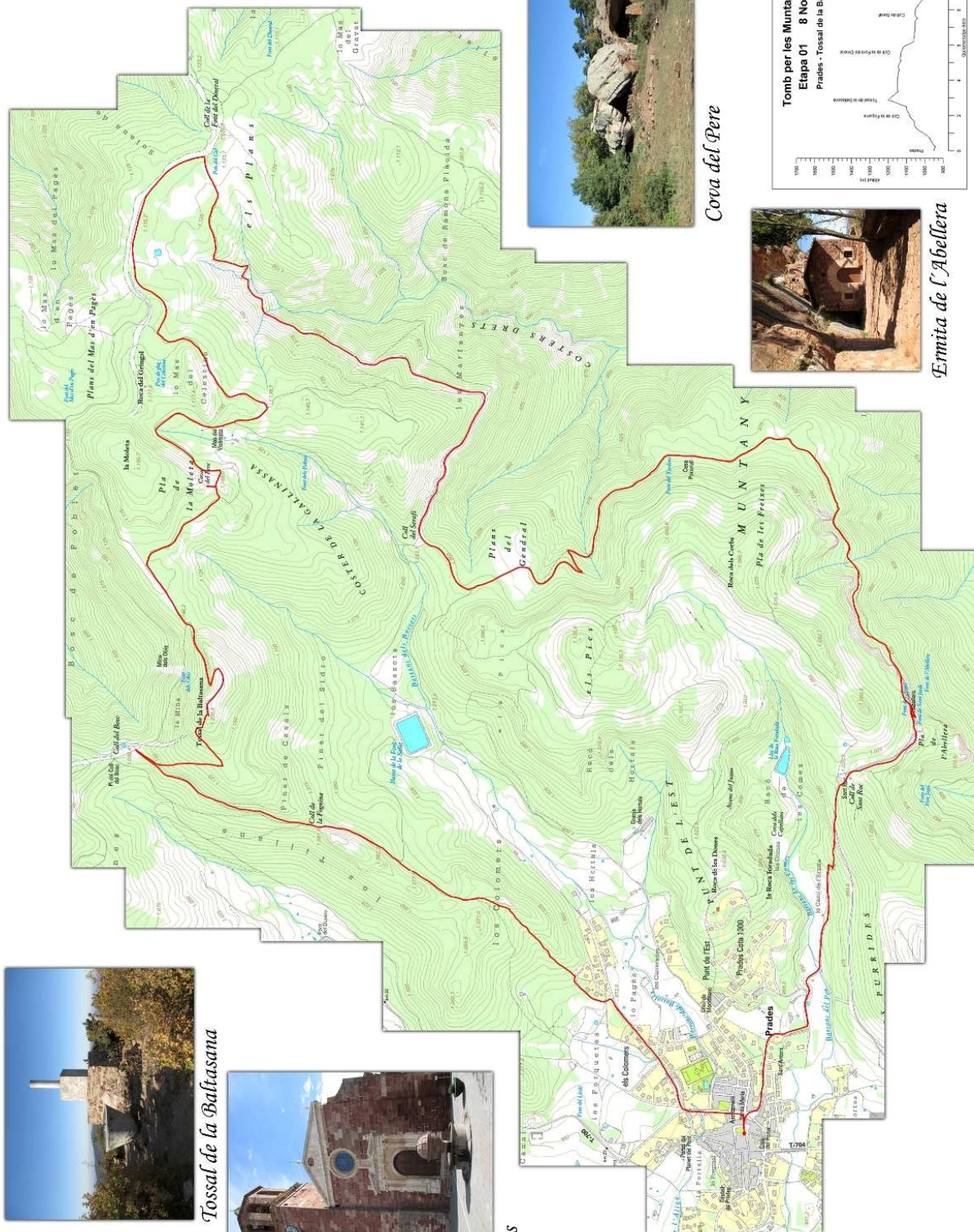
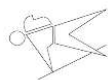
BIBLIOGRAFIA

- ** Institut cartogràfic de Catalunya
<http://www.icc.cat/>
- ** Enciclopèdia Catalana
<http://www.enciclopedia.cat/>
- ** Muntanyes de Prades
Editorial Alpina (2013)
- ** El Brogit de la Vall
<http://www.brogitdelavall.cat/>

Agustí Poch, novembre de 2015

Prades - Tossal de la Baltasana - Prades
(377 m ↑ 377 m ↓)

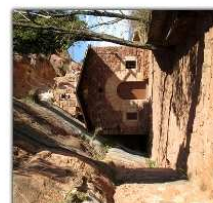
Tossal de la Baltasana

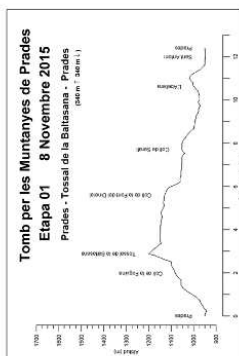
Prades

Cova del Pere

Ermita de l'Abellera

Tomb per les Muntanyes de Prades
Etapa 01 8 Novembre 2015
 Prades - Tossal de la Baltasana - Prades
 (altitud: 1000 m)

Talida
AE 60
anys